

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.49/2025/32.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. november 18. és 2026. február 3. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 6. napján kihirdetett 16.B.56/2022/103. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntettének minősíti. (Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont).

Terhelt4 IV. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény folytatólagosan elkövetettnek minősül.

Terhelt5 V. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény folytatólagosan, bűnsegédként elkövetettnek minősül.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába az I. r. vádlott által 2021. július 8. napjától 2021. október 7. napjáig előzetes fogvatartásban, 2021. október 8. napjától 2022. január 26. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani, a bűnügyi felügyelet beszámítása során a beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből

Terhelt1 I. r. vádlott 220.100,- (kettőszázhúszezer-száz) forint,

Terhelt4 IV. r. vádlott 21.600,- (huszonegyezer-hatszáz) forint,

Terhelt5 V. r. vádlott 12.000,- (tizenkettőezer) forint,

Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott egyetemlegesen 270.841,- (kettőszázhetvenezer-nyolcszáznegyvenegy) forint megfizetésére köteles,

míg a Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában felmerült 461.772,- (négy százhatvanegyezer-hétszázhetvenkettő) forint az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2021. július 8. napjától volt őrizetben, 2021. július 9. napjától 2021. október 7. napjáig volt letartóztatásban, 2021. október 8. napjától 2022. január 26. napjáig állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt, Terhelt2 II. r. vádlott 2021. július 8. napjától volt őrizetben, 2021. július 9. napjától 2021. szeptember 15. napjáig letartóztatásban, 2021. szeptember 16. napjától 2022.

január 12. napjáig állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt; az I. r. vádlott új személyazonosító okmányának száma: szám1.

A másodfokú eljárásban 111.515 (száztizenegyezer-ötszáztizenöt) forint bűnügyi költség merült fel, melyből Terhelt5 V. r. vádlott 33.600 (harmincháromezer-hatszáz) forint megfizetésére köteles, míg a Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában felmerült 77.915 (hetvenhétezer-kilencszáztizenöt) forint az állam terhén marad.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 6. napján kihirdetett 16.B.56/2022/103. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében (Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), b) pont). Ezért őt 5 év - börtön fokozatú - szabadságvesztésre büntetésre, 300 napi tétel - az egy napi tétel összege: 5000,- forint - összesen 1.500.000,- forint pénzbüntetésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene emelt bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetnének a (Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) vádja alól felmentette.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat az ellene emelt bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetnének a (Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont) vádja alól felmentette.

[4] Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 299. § (1) bekezdés). Ezért őt 300 napi tétel pénzbüntetésre – az egy napi tétel összegét 1.000,- forintban meghatározva – 300.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 6 havi részletfizetést engedélyezett, továbbá vele szemben 5.000,- forint erejéig vagyonelkobzást rendel el.

[5] Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében (Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont). Ezért őt 8 hónap - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel - az egy napi tétel összege 1.000,- forint - összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[6] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére, bűnösségük megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, míg Terhelt1 I. r. vádlott enyhítés, védője a minősítés megváltoztatása és enyhítés, Terhelt4 IV. r. vádlott és védője, Terhelt5 V. r. vádlott védője felmentés érdekében, továbbá Terhelt2 II. r. vádlott és védője élt jogorvoslattal.

[7] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.25/2025/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában fenntartotta, Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a Be. 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[8] Rámutatott, hogy a felülbírálat valamennyi vádlott vonatkozásában teljes körű. (Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdések). Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási

szabályokat betartotta, azonban nem a szükséges részletességgel és alaposággal folytatta le a bizonyítási eljárást. A megállapított tényállás döntő részben megalapozott, a hozzáfűzött indokolás részletes, döntő részben helytálló. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás hiányos. Ugyanakkor a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja előírja, hogy a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát a tényállásnak az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján történő kiegészítésével kiküszöböli. A törvényszék a bizonyítékok értékelése körében kifejtette, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak vonatkozásában a legobjektívebbnek tekinthető bizonyíték a Név3 Szakértői Intézete által letisztított kép- és hanganyag. A bíróság az elkészült szakvéleményt a bizonyítási eljárás részévé tette, azt törvényesen beszerzett, hiteles bizonyítéknak elfogadta a tényállás megállapítása során. Az azonban elkerülte a figyelmét, hogy ebben a bizonyítási anyagban olyan releváns közlések, azaz bizonyított tények is vannak, amelyeknek a tényállásban szerepelnie kell.

[9] Erre figyelemmel a [22] bekezdést érvelése szerint azzal kell kiegészíteni, hogy 2021. június 15-én a Név1 Étteremben a II. r. vádlott azt mondta tanúlnak, hogy Keresztnév1 mindent intéz, nyugodt lehet afelől, hogy felfüggesztett lesz a dologból, vannak komoly kapcsolatai. Keresztnév1 majdnem úgy mondta neki, hogy már le van az egész dolog, s ő úgy gondolja, hogy az ügyészség oldaláról, mert ugye az ügyészség bármikor módosíthat. Keresztnév1 tegnap mondta neki, hogy milyen nagyember, nagyember csak az tud lenni, aki benne van a politikában. Ő úgy került a képbe, hogy neki kellene jogászként ezt a feladatot ellátni, aminek az eredménye már világos, „de én erről nem tudok, ... nekem úgy kell dolgoznom, kellene adott esetben, mint hogy ha az utolsó lehetőség kategória lenne”; de ő nem látta az ügyet részleteiben. tanúl kérdésére, hogy mit tud segíteni Keresztnév1, a II. r. vádlott azt válaszolta „ebben azt, hogy azt fixre lehet venni”.

[10] A [38] bekezdést pedig azzal kell kiegészíteni, hogy 2021. július 6-án a II. r. vádlott településlí ingatlanában még hármasan vannak, amikor az I. r. vádlott mondta, hogy ő egy nagyon korrekt ember, „én amit mondok az mindig úgy volt, meg úgy is lesz”, mire a II. r. vádlott helyeselt, „Az így lesz!”. Ezután távozott a II. r. vádlott, majd az I. r. vádlott közölte tanúlsal, hogy tett lépéseket „Leírtam, és ezt olvasd végig!” tanúl kérdésére válaszolta, hogy felfüggesztettet kap, az ügyész nem fog fellebbezni. Megegyeztek, hogy a pénz átadására két részletben, ugyanitt kerül sor. Miután visszahívták a II. r. vádlottat, ő szóba hozta, hogy ő már megélné pénz nélkül, csak presztízsből dolgozik, nagyon rámenős, a döntést a bíró hozza meg alapján véve, mire az I. r. vádlott rávágja „Nem, az ügyész!”, II. r. vádlott pedig megerősítette, „De csak mondom alapján véve.” Az I. r. vádlott közölte a II. r. vádlottal, hogy jövő héten, meg 28-án is jönne, mert Keresztnév2 2x100 millió forintot ad neki kölcsön papíron kettő évre. Az I. r. vádlott azt mondta, hogy ő bízik Keresztnév2ban annyira, hogy addig elindítja ezt a folyamatot. A II. r. vádlott pedig felírta a pénzátadás dátumait, és lefotózta az iratokat. A találkozó végén I. r. vádlott mondta a II. r. vádlottnak, „Írd meg! 100-100 kp.”, mire a II. r. vádlott kijelentette, „Azt tudom, az oké.” Az I. r. vádlott kérte, „Kettő évre, jó? De ezt egy év alatt lezárom úgyis!” „Mert nem tudom megcsinálni azt, hogy holnap lezáratom. Nem tudom azt megoldani holnap felmentsék.”, mire a II. r. vádlott helyeselt, hogy „Hát persze hogy nem.”

[11] Hozzáfűzte, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan azért is, mert a tényállás részben felderítetlen. Ugyanakkor a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát bizonyítás felvételével köteles orvosolni, amennyiben annak eredményeként a helyes tényállás megállapítható.

[12] Kifejtette, hogy az I. r. vádlott vallomásának nemcsak saját, de vádlott-társai szerepének rekonstruálásában is döntő jelentősége van az ügyben. A törvényszék kritikával

kezelte a különböző időpontokban megtett nyilatkozatait, az ítélete indokolása szerint és a megállapított tényállásból kitűnően is a beismerő vallomásait fogadta el, amelyekben a II. r. vádlott szerepére vonatkozó állítások az alábbiak voltak. Az I. r. vádlott 2021. július 9-én tett vallomásában elismerte a bűncselekmény elkövetését, elmondta, hogy a II. r. vádlottal együtt találták ki, aki segített a szervezésben, az ő ötlete volt a szerződés is. 2021. augusztus 4-én fenntartotta korábbi vallomását, azt annyiban módosította, hogy egyedül találta ki, majd miután tanúlnak megtette az ajánlatát, kereste fel a II. r. vádlottat, elmondta neki a tervét és a segítségét kérte. 2021. november 8-án fenntartotta korábbi vallomásait, majd 2021. szeptember 7-én a II. r. vádlott szemébe mondta, hogy azzal kereste meg, hogy ő intézi tanúl büntetőügyét a bíróságon, hogy felfüggesztett legyen, és neki, a II. r. vádlottnak át kellene vennie a védelmét. Feladata lett volna még a 200 millió forintos kölcsön elkészítése, amiről tudta, hogy nem kölcsön, hanem az I. r. vádlott kapja az ügyintézésért.

[13] Ezt követően az I. r. vádlott csak a bizonyítási eljárás végén szólalt meg ismét, korábbi vallomását megváltoztatta, tagadta a bűnösségét, továbbá ezzel összhangban állította, hogy a II. r. vádlottnak kizárólag a védői szerepről volt tudomása az ügyben.

[14] Hozzáfűzte, a törvényszék I. r. vádlott vallomásaihoz kapcsolódó mérlegelő tevékenységének az indokolása ellentmondásos is. Rögzítette, hogy az I. r. vádlott által a bíróság előtt tett feltáró jellegű megbánó vallomása, illetve a nyomozati eljárás során tett vallomásai között ellentmondás feszül, továbbá, hogy a beismerő és megbánó vallomása igazolást nyert. ([58]-[59] bekezdések) A beismerő vallomása egyben vádlott-társait mentő vallomás volt. ([50] bekezdés) Ezzel szemben az állapítható meg, hogy az I. r. vádlott a nyomozati szakban beismerte a bűncselekmény elkövetését, a II. r. vádlottra terhelően nyilatkozott, míg a bíróság előtt tagadott, (nem hivatkozott hivatalos személyre, megvesztegetésre, a II. r. vádlott "profizmusára" alapította a kedvező ítélet ígéretét, amiért 200 millió forint sikerdíjat kapott volna). Ebből pedig egyértelműen következik, hogy a bíróság az ítéleti tényállást az I. r. vádlott vonatkozásában sem az I. r. vádlott, egyébként az egyéb bizonyítékokkal megcáfolt, ezen tagadó/mentő vallomására alapította.

[15] A II. r. vádlott szerepére vonatkozóan perdöntő jelentőségű, ezen alapjaiban eltérő vallomás új helyzetet eredményezett az eljárásban, hiszen addig a II. r. vádlott önmagában álló tagadó vallomásával szemben a többi bizonyíték, így az I. r. vádlott nyomozati vallomásai, tanúl vallomásai, valamint a lehallgatási anyag egyetlen irányba, a II. r. vádlott bűnösségére mutattak. Ez a helyzet a teljes körű bizonyítás érdekében szükségszerűen további bizonyítási cselekményeket generált, amit a törvényszék nem végzett el.

[16] Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint bizonyítás felvételével meg kell kísérelni feloldani a II. r. vádlottat érintően az addig egymást alátámasztó bizonyítékok és az I. r. vádlott bírósági vallomása közötti ellentmondásokat, annak várható eredményétől függetlenül. Ismételten figyelmeztetni kell a hamis vád tilalmára az I. r. vádlottat, elé kell tární a II. r. vádlottat érintő lehallgatási anyagot és tagadó/mentő vallomása tükrében nyilatkoztatni kell az ott elhangzottakkal kapcsolatban. Az elsőfokú eljárásban ugyan a hanganyag, az arról készült leirat, a szakvélemény a tárgyalás anyagává lett téve az I. r. vádlott jelenlétében, azonban az I. r. vádlott azokkal kapcsolatosan észrevételt nem tett, azokra nem reagált, de az még vallomásának megváltoztatása előtt történt. Ezen bizonyítást követően áll elő az a helyzet, hogy a büntetőügyben valamennyi lehetséges és szükséges bizonyítás megtörtént, ezen ellentétes bizonyítékok is ütköztetve lettek, azaz az elérhető valamennyi bizonyíték rendelkezésre áll.

[17] Indítványozta ezért, hogy az ítéltábla a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tartson tárgyalást és a fenti hiányzó bizonyítást végezze el.

[18] A Be. 593. § (2) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során az elsőfokú bíróságétól eltérő tényeket állapít

meg, az azokkal kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti. Mindez azt jelenti, hogy a II. r. vádlott tudattartalmára vonatkozó bizonyítékok, így az I. r. vádlott beismerő és egyben a II. r. vádlott bűnös szerepéről szóló vallomásai ismételt értékelésének, többi bizonyítékkal történő összevetésének helye van a másodfokú eljárásban, amelynek eredményeképpen, valamint a megalapozatlanság kiküszöbölésének más módjai esetében is, eltérő tényállás megállapítására is lehetőség nyílik. (Be. 593. § (1) bekezdés b) pont).

[19] Az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan álláspontja szerint azért is, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ugyanakkor a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja ugyancsak előírja, hogy a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát a tényállás helyesbítésével kiküszöböli, ha a helyes tényállás ténybeli következtetés útján megállapítható.

[20] Érvelése szerint a II. r. vádlott valóságos tudattartalma, miszerint tudott az I. r. vádlott tervéről és annak kivitelezésében segítséget nyújtott, mint bizonyítandó tény, a külvilág számára is jól felismerhető szemléletességgel és tartalommal mutatkozik meg a lehallgatási anyagból a tényállásban rögzített kijelentésekben, közlésekben. Bizonyított tény, hogy az I. r. vádlott milyen ígéretet tett tanúlnak, az I. r. és a II. r. vádlott, valamint tanúl között a találkozások megtörténtek, ezek mellé téve a szakértői véleményben pontosan rögzített fenti beszélgetéseket, az általuk hordozott információkat, valamint az I. r. vádlott nyomozati vallomásait, további bizonyítandó, tudati tényre logikai úton és az észszerűség követelményének megfelelően kizárólagosan a fenti következtetés vonható le.

[21] Mindezek alapján a tényállás [21] bekezdése helyett azt kell rögzíteni, hogy a település2-i találkozó után az I. r. vádlott felkereste a II. r. vádlottat és tájékoztatta, hogy tanúltól 200 millió forintot kért, hogy közbenjárása esetén felfüggesztett szabadságvesztést szabnak ki, amit hivatalos személy kapcsolatain keresztül őket jogtalanul befolyásolva tud elintézni. Közölte, hogy a pénzről a fiktív kölcsönszerződést a II. r. vádlottnak kell elkészítenie, valamint kérésére tanúl büntetőügyében meghatalmazza külön munkadíjért. A II. r. vádlott ezt elfogadta, és megadta telefonos elérhetőségét tanúlnak.

[22] A [27] bekezdés első mondatát azzal kell kiegészíteni, hogy közreműködő ügyvédként megnevezte a II. r. vádlottat és megadta a telefonszámát tanúlnak.

[23] A [28] bekezdésből mellőzni kell az „önmagát hivatalos személynek feltüntetve” szövegrészt. Ilyen megállapítást I. r. vádlott vonatkozásában sem tartalmaz a tényállás, s az a bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem is bizonyítható.

[24] A [38] bekezdés harmadik mondatát azzal kell folytatni, hogy erre nem is volt szükség, hiszen a II. r. vádlott tudta, hogy az valójában hivatalos személy befolyásolására szánt pénz, jogtalan előny.

[25] Mindebből következően az indokolásból mellőzni kell a [185] bekezdést.

[26] Előadta továbbá, hogy a törvényszék a IV. r. és az V. r. vádlottak, valamint az I. r. vádlott bíróság előtti tagadását nem fogadta el. A rájuk vonatkozó bizonyítékokat aprólékosan bemutatta az ítélet indokolásában, logikusan és helytállóan mérlegelte azokat, esetükben a bűnösségüket érintő tényállás-változtatásra nincs törvényes lehetőség.

[27] A fentiek szerinti kiegészítéssel, helyesbítéssel, bizonyítás lefolytatásával teljes mértékben megalapozottá tett tényállásból álláspontja szerint egyértelmű és okszerű az I. r., II. r., IV. r. és V. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetés a terhükre rótt bűncselekményekben.

[28] A bűncselekmények minősítését túlnyomórészt törvényesnek tartotta. Ugyanakkor az irányadó tényállás nem tartalmazza, hogy az I. r. vádlott hivatalos személynek adta ki magát tanúl előtt, s ezt cselekménye minősítésének is tükröznie kell; továbbá a kellően részletes és

szakszerű jogi indokolást azzal kell kiegészíteni, hogy a II. r. vádlott tudva tanúlnak tett valótlan ígéretről, az I. r. vádlott tervének megvalósításához a tényállásban írtak szerint segítséget nyújtott, ezzel bűnsegédként elkövette a befolyással üzérkedés büntettét.

[29] A [256] és [257] bekezdésekből viszont mellőzni kell azon mondatrészeket, amelyek az I. r. vádlott hivatalos személy minőségéről szólnak.

[30] A büntetés kiszabása körében kifejtette, hogy a joghátrányok egyáltalán nem eltűltek, a vádlottak javára szóló enyhítő körülményeket maximálisan figyelembe vette a törvényszék. A korrupciós bűncselekmények különösen veszélyesek a társadalomra. Az ilyen jellegű cselekmények káros hatása messze meghaladja azt a kört, amelyet konkrétan érint. Közismertté válásuk szinte törvényszerű következménye, hogy a hivatalos személyek befolyástól mentes munkavégzése iránti bizalom megrendül. Megfelelően szigorú büntetés fejezi csak ki a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban. A IV. r. és V. r. vádlottak esetében az enyhítő szakasz alkalmazásával a bíróság kellően értékelte alanyi társadalomra veszélyességüket.

[31] Kifejtette, hogy a II. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény az időmúlás, bűnsegédi szerep, életkor, egészségi állapot, beteg hozzátartozóról gondoskodás. Súlyosító körülmény, hogy ügyvédi foglalkozásának felhasználásával követte el a bűncselekményt, ami fokozottan veszélyezteti az igazságszolgáltatás tisztességes működésébe vetett bizalmat, továbbá a korrupciós bűncselekmények gyakorisága.

[32] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezésekkel támadott ítéletet a bizonyítás felvételét követően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján, változtassa meg. Terhelt1 I. r. vádlott cselekményének a minősítéséből mellőzze a b) pont felhívását. Terhelt2 II. r. vádlottat mondja ki bűnösnek bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében (Btk. 299. § (2) bekezdés a) pont), ezért börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, pénzbüntetésre, mellékbüntetésként jogi egyetemi végzettséghez kötött foglalkozás gyakorlásától eltiltásra ítélje. A szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre függessze fel, amely kedvezményre kizárólag a II. r. vádlott életkora miatt van lehetőséget. Rendelkezzen a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról, továbbá a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, kötelezze az eljárás során felmerült 469.345 Ft büntügyi költség megfizetésére. Állapítsa meg, hogy Terhelt5 V. r. vádlott bűnsegédként követte el a bűncselekményt. Felhívta továbbá a figyelmet arra is, hogy a kényszerintézkedések adatai az I. r. vádlott esetében pontatlanok, továbbá az I. r. vádlott által külön fizetendő büntügyi költség összege is helytelen.

[33] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában elsődlegesen a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Ennek kapcsán kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan súlyú eljárási szabálysértést vétett az elsőfokú eljárása során, amely a másodfokú eljárásban nem korrigálható, figyelemmel arra, hogy a szabálysértés következményeként az elsőfokú eljárás teljes megismétlése szükséges.

[34] Érvelése szerint az I. r. és az V. r. vádlottak között érdekellentét áll fenn, tekintettel arra, hogy az V. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításának körében a törvényszék kiemelten kezelte az I. r. vádlottal telefonon lezajlott és rögzített beszélgetéseit. Az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott bűnös tudattartalmát, vagyis, hogy a vádirat tárgyát képező cselekmény részleteire, vesztegetés állításra is kiterjedően ismerte, a közte és az I. r. vádlott között telefonon lezajlott beszélgetésekből levont következtetésekre alapozta. Mindez a körülmény pedig önmagában megalapozza a két terhelt közötti érdekellentét valós meglétét. Hozzáfűzte, a terheltek közti érdekellentét meglétének vizsgálata során a bíróság nem szorítkozhat sematikusán a terheltek eljárásban tett, jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatainak,

vallomásainak vizsgálatára, hanem annak ki kell terjednie a telefonon egymás felé tett, és rögzítésre került nyilatkozataira is.

[35] Az érdekellentét vizsgálata összefügg a bizonyítással, a konkrét ügy megítélését, a bűnösség megállapítását érintő releváns tényekre vonatkozó bizonyítással. Jelen ügyben az I. r. és az V. r. vádlott terhére rótt cselekmények térben és időben szorosan összefüggnek, az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott vádbeli bűnösségének megállapítását a fiával, az I. r. vádlottal az eljárás során rögzített telefonos nyilatkozatok értékeléséből levont következtetéseire alapozta, így közöttük a Be. 43.§ (2) bekezdése szerinti érdekellentét áll fenn.

[36] Hivatkozott az I. r. és az V. r. vádlott közötti közvetlen hozzátartozói viszonyra, szoros családi kapcsolatra is, melynek kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott részére kirendelt dr. Név2 ügyvédet az ügyből kizárta, hivatkozva arra, hogy a kizárt védő a III. r. vádlott meghatalmazott védőjének helyetteseként a nyomozati szakban már eljár. Így, figyelemmel arra, hogy az V. r. vádlott az I. r. vádlott édesanyja, akinek alkalmazottja volt a III. r. vádlott, illetve arra tekintettel, hogy a III. r. vádlott tagadja, hogy az I. r. vádlott jelenlétében a tevékenységét támogató nyilatkozatot tett, továbbá a családi kapcsolatokra, illetve a vádlotti védekezőesekre, érdekellentét áll fenn. Ekként, álláspontja szerint a kizárást kimondó végzés indokolásából nem vonható le más következtetés, mint hogy az elsőfokú bíróság az I. r. és az V. r. vádlott között fennálló családi kapcsolat tényét, illetve a vádlotti védekezőeseket úgy értékelte, hogy azok érdekellentétet eredményeznek az I. és V. r. vádlott között.

[37] Érvéle szerint a jogszabályi rendelkezés szerint eljárási következménye az olyan súlyú érdekellentétnek van, amely az eljárás kimenetelét jelentősen befolyásolhatja, amely az érintett terheltek bármelyikének kárára a hatékony védelem ellátását akadályozza. Megállapítható, hogy az I. r. és az V. r. vádlott az eljárás nyomozati szakában, amikor védelmüket még különböző védő látta el, eltérő védekezőési taktikával éltek. Az I. r. vádlott több alkalommal tett, eltérő tartalmú érdemi nyilatkozatot, míg az V. rendű vádlott megtagadta a vallomástételt. Így kijelenthető, hogy az érintett terheltek védekezőési taktikáját, irányát jelentősen befolyásolta a védelmüket ellátó védő személye.

[38] Az V. r. vádlott szándékerősítő, bűnsegédi magatartásként értékelt bűnös tevékenységét az elsőfokú bíróság abban látta megállapíthatónak, hogy tudva arról, hogy az I. r. vádlott jogtalan előny ellenében, vesztegetés állításával tanúl irányába azt a látszatot kelti, hogy befolyásolni képes az ellene folyamatban lévő büntetőeljárást, ennek ellenére a fiával történt beszélgetések során őt pszichikailag a megnyilatkozásaival támogatta és erősítette az I. r. vádlottat az általa tervezett bűncselekmény elkövetésére vonatkozóan, illetve, ha kellett, őt tanácsokkal látta el.

[39] Ehhez képest az I. r. és az V. r. vádlott eltérő védekezőési módot választott. Az I. r. vádlott az ügyben többször is tett érdemi vallomást, melynek során védekezőési irányát mind a nyomozati, mind a bírói szakban is módosította, amely jelentős kihatással volt vádlott társaira, így az V. r. vádlottra is. Ezzel szemben az V. r. vádlott az eljárás kezdeti szakaszában érdemi védekezőést egyáltalán nem terjesztett elő, amelyre lehetősége volt, hiszen a hatékony védekezőéshez szükséges az ügyben keletkezett valamennyi irat ismerete. Erre az V. r. vádlottnak csak a nyomozati eljárás végén, a keletkezett iratok teljes ismeretében és a vádirat közlését követően, az előkészítő ülésen lett volna lehetősége. Ekkor azonban már az I. r. vádlott védője látta el a védelmét, így az érdemi védekezőésének előterjesztésében már korlátozva volt, mivel az azonos védő személyéből adódóan is, annak iránya már nem lehetett ellentétes az I. r. vádlottal, aki egyébként védekezőési irányát a bírói eljárásban is módosította.

[40] Másodlagosan azt indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 606. § (1)-(2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatása mellett az elsőfokú ítéletet változtassa meg oly módon, hogy az I. r. vádlott bűnösségét a Btk. 299. § (1)

bekezdésébe ütköző és minősülő befolyással üzérkedés büntetében állapítsa meg, és ennek eredményeképp a kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

[41] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tanúl nyilatkozatait, valamint a leplezett eszközök útján beszerzett bizonyítékokat értékelve bizonyítottanak látta mindkét, a Btk. 299. § (2) bekezdés a) és b) pontjában leírt elkövetési magatartás megvalósulását. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokból helytelen ténykövetkezéseket vont le a cselekmény minősítése körében, mivel a beszerzett adatok alapján az nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az I. r. vádlott azt állította volna, vagy annak látszatát keltette volna tanúl előtt, hogy az általa kért pénz hivatalos személy vesztegetését szolgálja, illetve, hogy az I. r. vádlott tanúl előtt hivatalos személynek adta volna ki magát, vagy annak látszatát keltette volna.

[42] Ennek kapcsán részletesen értékelte és elemezte az I. r. vádlott, a vádlott-társak, továbbá tanúl vallomásait, a „tényvázlat” megnevezésű, tanúl aláírásával ellátott iratot, továbbá a leplezett eszközök alkalmazásával beszerzett bizonyítékokat, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincsen hivatalos személy vesztegetés állításának megállapítására szolgáló adat, és a rögzített kijelentései sem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a vádlott hivatalos személy vesztegetésének látszatát keltette volna a tanúl előtt.

[43] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által megállapított azon tényállási elem sem nyert bizonyítást, hogy az I. r. vádlott magát tanúl előtt hivatalos személynek adta volna ki, vagy ennek a látszatát keltette volna, és ilyen tényállítást, annak ellenére, hogy ez a vád szerinti minősítésben megjelenik, a vádirat sem tartalmaz.

[44] Egyebekben osztotta a leplezett eszközökkel beszerzett adatoknak a bizonyítékok köréből történő kizárása körében a korábbi védő álláspontját, mivel annak elrendelése során a törvényi feltételek nem álltak fenn.

[45] Mindezekre tekintettel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékok mérlegelése során helytelen ténybeli következtetést vont le akkor, amikor azt a tényállást állapította meg, hogy a befolyásoláson túlmenően az I. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése során azt állította vagy annak látszatát keltette tanúl előtt, hogy hivatalos személy – konkrétan ügyészt, magas beosztású ügyészségi dolgozót – veszteget, illetve hogy ezt hivatalos személyi jelleg színlelésével követte el, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a fellebbezésében részletesen kifejtettek szerint – helyesbítse.

[46] Az így irányadó tényállás szerint pedig – miután a beszerzett bizonyítékokból ilyen ténykövetkeztetés nem vonható le – az I. r. vádlott tanúl irányába egy alkalommal sem tett olyan kijelentést, hogy hivatalos személy megvesztegetésével tudja számára a kedvező ítéletet elérni, azaz a vádlott a cselekményével a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és minősülő befolyással üzérkedés büntetést követte el. Így az eltérő minősítés okán az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetést jelentős mértékű enyhítése indokolt oly módon, hogy elsődlegesen a vádlottal szemben főbüntetésül felfüggesztett szabadságvesztés, másodlagosan az elsőfokú bíróság által kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés jelentős mértékű enyhítése indokolt. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés mellőzése, illetve annak jelentősen enyhítése is szükséges.

[47] Harmadlagosan azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés mértékét jelentős mértékben enyhítse. Ennek kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a súlyosító körülmények megállapításában részben tévedett, illetve a fennálló enyhítő körülményeket nem, illetve arányaiban nem megfelelően értékelte. Így álláspontja szerint vitatható az elsőfokú bíróságnak az I. r. vádlott büntetett előéletére vonatkozó, az ítéletének 3.

pontjában rögzített megállapítása, miután a vádlott a szóban forgó büntetése kapcsán a hátrányos jogkövetkezmények alól a Btk. 100. §, valamint a bűnügyi nyilvántartásról szóló 2009. évi XLVII. törvény 18. § rendelkezései alapján is időközben mentesülhetett. Megállapítható az is, hogy a vádlott büntetett előélete egyébként is a jelentősnek mondható időmúlás okán nem, vagy csak jóval kisebb súllyal értékelhető. A vádlott kezdeményező, bűnbe sodró szerepének súlyosító körülményként való értékelése is indokolatlan, egyrészt a vádlott-társak részbeni felmentő rendelkezéseire, másrészt a IV. és V. rendű vádlott bűnsegédi magatartásként értékelt segítségnyújtó, illetve szándékerősítő tevékenységére, harmadrészt, hogy az általa is elismert cselekményt egyedüli tettesként követte el.

[48] Kifejtette azt is, hogy az I. r. vádlott személyi körülményei is helyesbítésre szorulnak, az I. r. vádlott jelenleg a Kftl.-ben lát el ügyvezetői tevékenységet, amelyből, havi nettó 115.976.- Ft jövedelemre tesz szert.

[49] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem vette figyelembe, illetve nem megfelelő súllyal értékelte a vádlott vonatkozásában fennálló enyhítő körülményeket, a jelentős mértékű időmúlást, a Btk. 299. § (1) bekezdésében rögzített bűncselekmény körében tett beismerő nyilatkozatát és megbánó magatartását, azt, hogy az eljárás kezdete óta különböző súlyú kényszerintézkedés hatálya alatt áll, egyedüli családfenntartóként, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, illetve nagykorú gyermekét is anyagilag támogatja, az elkövetés óta bekövetkezett nagyfokú megromlott egészségi állapotát és azt, hogy a cselekmény befejezett jellege ellenére anyagi jellegű joghátrány ténylegesen nem következett be. Emellett további enyhítő körülményként kell értékelni az elsőfokú bíróság által hozott ítélet óta eltelt időmúlást is.

[50] Mindezek alapján álláspontja szerint az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel az elsőfokú bíróság által vele szemben kiszabott középérték-arányos 5 év tartamú végrehajtandó szabadságvesztés jelentősen eltúlzottnak tekinthető.

[51] Az I. r. vádlott védője a fellebbezésének kiegészítésében kifejtette azt is, hogy az ügyben tanúl leplezett eszközökkel rögzített nyilatkozatainak tartalma az I. r. és II. r. vádlottak bűnössége, illetve a vád tárgyává tett cselekmény minősítése körében kiemelt jelentőséggel bírnak. Ezen hangfelvételek tartalma szerint tanúl az I. r. vádlott által részére átadott papírra írt, az eljárás során nem tisztázott tartalmú szöveggel kapcsolatosan tesz különböző nyilatkozatokat, amelyek alapján az elsőfokú bíróság olyan következtetéseket vont le, amelyek alapján kijelenthető, hogy az I. r. vádlott által kért pénz hivatalos személy vesztegetését szolgálta. Álláspontja szerint azonban a törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha a tanúlt érintő hang- és képfelvételek tárgyaláson való lejátszása a tanú jelenlétében történik meg, mert ebben az esetben a jelenlévő tanúnak lehetősége lett volna arra, hogy a leplezett eszközzel rögzített nyilatkozataira észrevételeket tegyen, illetve ebben az esetben a bíróságnak, az ügyésznek, a vádlottaknak és a védőknek is lehetőségük lett volna arra, hogy a jelenlévő tanúhoz a lejátszott nyilatkozataival kapcsolatban kérdéseket intézhessenek. Távolléte okán azonban sem a tanú észrevételei nem váltak ismertté, sem a rögzített nyilatkozataival kapcsolatban az eljárás résztvevői hozzá kérdéseket nem intézhettek, ezért ez az eljárási szabálysértés olyan lényegi, amely jelentős kihatással bírt az eljárás lefolytatására, a helyes tényállás megállapítására, a vádlotti bűnösségre és a cselekmény minősítésére is, amely eljárási szabálysértés - a lejátszani szükséges felvételek nagy számára figyelemmel - a másodfokú eljárásban nem orvosolható, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

[52] A II. r. vádlott védője fellebbezésének indoklásában arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét védence esetében kizárólag annak indokolása tekintetében változtassa meg. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a II. r. álláspontja szerint egyetlen kiegészítést kíván meg az ítélet indokolása, mégpedig azt, hogy a védence az

ügyvédi törvény szabályai szerint járt el, azt nem sértette meg. Mivel nem volt tudattartalma az I. r. vádlott tevékenységéről, így azt az ő terhére értékelni nem lehet. Őt ügyvédi minőségében kereste meg az I. r. vádlott, és segítséget kért tőle annak érdekében, hogy tanúl sértettet az ellene indult büntető eljárás során képviselje. Ezen túlmenően egy kölcsönszerződés elkészítéséről beszélt az I. r. vádlottal és a sértettel, de ezen szerződés részletei sem kerültek egyeztetésre a felek között. Nem tett semmi olyat, amivel az ügyvédi kötelezettségét megszegte volna, és nem követett el bűncselekményt. Abban az esetben, ha az ügyvédi tevékenységre irányadó törvény szerint járnak el, ebben az ügyben nem kerülhetett volna sor a letartóztatására és csak tanúkénti meghallgatás alanya lehetett volna.

[53] Hozzáfűzte, a II. r. vádlott eljárás során tett állításait alátámasztják tanúl sms-e is, míg ezzel szemben Terhelt1 az eljárás során többféle vallomást tett, volt olyan vallomása is, amely önmagának is ellentmondó volt, így azt nem lehet bizonyítékként az eljárásban felhasználni. Minderre figyelemmel egyetértett az első fokon eljáró bíróság álláspontjával, miszerint kettejük vonatkozásában a legobjektívebbnek tekinthető bizonyíték a Név3 Szakértői Intézete által letisztított hang- és képanyag, amely ugyancsak alátámasztják Terhelt2 II. r. vádlott vallomását, azaz alappal került sor a II. r. vádlott felmentésére; az ítéltábla a törvényszék indokolását mindössze abban a körben egészítse ki, hogy Terhelt2 ügyvédi minőségében járt el, és az ügyvédi tevékenységről szóló jogszabály előírásait maradéktalanul betartotta, azon túlmenően, hogy nem követett el bűncselekményt.

[54] A II. r. vádlott a fellebbezésében csatlakozott a védőjéhez. Kifejtette, hogy az ügyvédekre vonatkozó valamennyi jogszabályt, szakmai előírást betartott. Ebben az ügyben a személye kizárólag ügyvéd minőségben említhető, tevételesen azonban nem valósított meg semmiféle ügyvédi tevékenységet, jogi tanácsot nem adott, a hivatás-rend szabályai szerint semmiféle ügyleti megbízást nem vállalt el, arról nem is beszélve, hogy ez a bűncselekmény az első ajánlat-tétellel befejezetté vált.

[55] A IV. r. vádlott védője a fellebbezésében fenntartotta a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásával beszerzett bizonyítási eszköz kirekesztésére irányuló érvelését. Álláspontja szerint a IV. r. vádlottal szemben elrendelt lehallgatás engedélyezését elrendelő bírósági végzés sérti a Be. tételes rendelkezéseit. Azért törvénysértő, mert látszólag a rendelkező részében megadja a lehallgatásra vonatkozó engedélyt, ám indokolásában kábítószerveskereskedelmi ügy felderítéséhez való nélkülözhetetlenség mellett érvel. A bírói engedély célja tehát mind a nyomozás, mind a vádon kívüli magatartás tekintetében került megfogalmazásra, ekként az és az annak eredményeként beszerzett lehallgatási anyagok a tárgybani bűncselekmény vonatkozásában – egyéb törvényi előfeltételek hiányában – nem használhatóak fel.

[56] A tényállás megalapozatlansága körében kifejtette, hogy a tényállás lényege szerint az I. r. vádlott már az első, 2021. június 11-i találkozó alkalmával befejezett stádiumban követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az ítélet szerint azonban ekkor még a IV. r. vádlott nem tudott a valós szándékáról. Hozzáfűzte, itt jut szerephez a III. r. vádlott jogerős felmentése is, hiszen a III. r. és a IV. r. vádlottak tudattartalma e napon azonos volt, a tényállásban rögzítettek szerint ugyanis az ő távozását követően mondta el az I. r. vádlott a sértettnek a vád tárgyává tett ajánlatát.

[57] Hozzáfűzte, ehhez képest iratellenes az az ítéleti megállapítás, miszerint a IV. r. vádlott a későbbiek során a telefonbeszélgetéseik alapján már tisztában volt azzal, hogy az I. r. vádlott jogtalan anyagi előnyért, pénzért, önmagát hivatalos személynek feltüntetve ígért segítséget tanúlnak a büntetőügy kedvező befolyásolása érdekében, hiszen erre semmilyen bizonyíték nincs. Ez a megállapítás téves ténybeli következtetésen alapul. Ténybeli következtetésnek pedig csak akkor van helye, ha az szükségszerű és kizárólagos. Így nem a

bizonyíték értékelő tevékenységet támadja, hanem azt, hogy az nem szükségszerű, nem okszerű és nem olyan tényekből ered, amelyek más következtetést ne engednének levonni.

[58] A másodfokú bíróságot az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csak abban az esetben köti, amennyiben az megalapozott. A bizonyítékok között azonban egyetlen ilyen, a tényállás megállapítására vonatkozó bizonyíték nem került felhívásra, rögzítésre. Az elsőfokú bíróság ugyan kísérletet tesz a mérlegelésnek tűnő megállapításra, miszerint az elhangzott beszélgetések összességének tartalma alapján Terhelt4 IV. r. vádlott tudatilag ezzel tisztában lett, azonban ez sem nem bizonyíték értékelés, sem nem ténybeli következtetés. Előbbi azért nem, mert alapul fekvő bizonyítékok nélkül egyfajta belső meggyőződés kifejezésre juttatása nem pótolja az objektív, külvilág által a megállapítás valóságtartalmát kétségessé nem tehető bizonyítékok tételes számbavételét. Utóbbi pedig azért nem, mert tényből tényre következtetéshez meg kell jelölni a következtetés eredményéül szolgáló bizonyítékokat, melyek szükségszerű és kizárólagos következtetést kell, hogy engedjenek. Az „ezt követően Terhelt1 I. r. vádlott már részletesebben is beavatta Terhelt4 IV. r. vádlottat a terveibe” megfogalmazás pedig mindkettőt nélkülözi, hiszen nincs ilyen beavatásra semmiféle bizonyíték. Bár a bíróság megpróbál utalni az SMS váltások kapcsán arra, hogy „tudnia kellett”, azokból semmiképp sem következik a jogellenes tudattartalom.

[59] Utalt a cselekmény csalás-jellegű elkövetési módjára is. Mind tanú1, mind Terhelt4 tévedésben voltak, mindkettejüket megvezette az I. r. vádlott, sőt, Terhelt4nak csak a segítő szándékát közvetítette, a jogtalan befolyás és az anyagi előny kérést meg sem említve. A segítés szándékát nem csak tanú1ban, hanem Terhelt4ban is elültető, majd folyamatosan erősítő I. r. vádlott a tévedésbe ejtést követően folyamatosan tévedésben tartotta mindkét személyt, ráadásul a IV. r. vádlott előtt ez mindvégig nem vált világossá, nem ismerte fel a mese mese voltát. Ennek kapcsán részletesen elemezte az I. r. vádlott és a IV. r. vádlott közötti elfogott beszélgetéseket, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy július 7-én a IV. r. vádlott még mindig abban a hiszemben van, hogy az I. r. vádlott valós segítséget nyújt tanú1nak, azaz tévedésben van, amelyet benne még ekkor is tovább erősít az I. r. vádlott.

[60] Mindezek alapján az ítéleti tényállás hiányosságának és iratellenességének, további téves ténybeli következtetésének kiküszöbölésére akként tett indítványt, hogy az elsőfokú ítéletből mellőzze az ítéltábla a IV. r. vádlottat terhelő megállapításokat, egyben állapítsa meg, hogy a IV. r. vádlott – hasonlóan tanú1hoz – nem volt tisztában az I. r. vádlott bűnös szándékával, jogellenes ajánlatával. A IV. r. vádlott cselekvősege mindössze a postási és személyes ismerősi szerepköréből adódóan olyan információ átadásban öltött testet, amely nem gyakorolt az I. r. vádlottra szándék erősítő hatást, továbbá nem juttatta tanú1t valótlan információkhoz; így a IV. r. vádlott felmentésére tett indítványt.

[61] A vagyoneklobzás vonatkozásában megjegyezte azt is, hogy az ítéleti tényállás nem állapítja meg, hogy az I. r. vádlott a IV. r. vádlottat a sértettnek a helyszínre hívása előtt vagy alatt bármibe is beavatta volna. Így a helyszínre hívásért kapott 5.000 Ft semmiképpen nem minősülhet bűncselekmény elkövetéséből származó előny megszerzéseként, ennél fogva a vagyoneklobzás törvényi feltételei hiányoznak.

[62] Az V. r. vádlott védője a fellebbezésében elsődlegesen csatlakozott az I. r. vádlott védőjének azon érveléséhez, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése szükséges, miután az I. r. és az V. r. vádlott védelmében ugyanaz a védő járt el, holott közöttük érdekellentét állt fenn.

[63] Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontján alapuló megváltoztatását és az V. r. vádlott felmentését indítványozta bizonyítottság hiányában. Ennek kapcsán kifejtette, hogy az V. r. vádlott bűnösségét az I. r. vádlottra gyakorolt szándékerősítő részesi, bűnsegédi magatartásában látta az elsőfokú bíróság, és az V. r. vádlott bűnös tudattartalmának valós meglétét, azaz, hogy a vádlott tisztában volt a vád

tárgyává tett, az I. r. vádlott által tervezett cselekmény részleteivel, beleértve a vesztegetés állítását is, az elsőfokú bíróság az I. és V. r. vádlott között telefonon történt, rögzített nyilatkozataikra alapozta. Ezzel szemben álláspontja szerint az I. r. vádlott kihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az V. r. vádlott nem tudott semmiről, és az V. r. vádlott is következetesen, teljes egészében tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését. Ehhez képest a hangfelvételeken kölcsönről beszél egymással az I. r. és az V. r. vádlott egymás között, így az V. r. vádlott azon nyilatkozata, hogy kevesebbe ne menjen bele és legyen türelmes, a kölcsönre vonatkozott. Erre tekintettel nem bizonyítható a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó, támogató, akaraterősítő támogatás. Ennek kapcsán hivatkozott a Kúria BH 2022.7.172 számú döntésére is, amely szerint a bűnsegéd tudatának át kell fognia, hogy a tettes szándéka milyen bűncselekmény elkövetésére irányul, ehhez a tényállásszerű cselekményhez kell segítséget nyújtania. Amennyiben a bűnsegéd tudja, hogy szándékos bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget, azonban a tettes a bűnsegéd által támogatott, előmozdított cselekményhez képest olyan eltérő bűncselekményt valósít meg, amelynek tekintetében a bűnsegéd tudata a segítségnyújtást nem fogja át, a bűnsegéd a tettes minőségi vagy mennyiségi túllépéséért járulékos felelősséggel nem tartozik.

[64] Harmadlagosan a kiszabott büntetést enyhítésére tett indítványt, hivatkozva az V. r. vádlott büntetlen előéletére, rendezett életvitelére, idős korára, az időmúlásra, a bűnsegédi alakzatra és arra, hogy újabb eljárás nem indult vele szemben.

[65] A fellebbviteli nyilvános tárgyaláson előadott perbeszédében az ügyész kifejtette, hogy az ítéltábla - osztva az ügyészi indítványt - tárgyalást tartott, amelyen megkísérelt bizonyítást felvenni, annak közvetlen eredménye ugyan nem lett, azonban azt a fajta megalapozatlanságot, amelyet az elsőfokú bíróság ebben a körben vétett, sikerült kiküszöbölni: nevezetesen a bíróság legalább kísérletet tett arra, hogy a hiányzó bizonyítékokat beszerezze. Hozzáfűzte azonban, hogy a felderítetlenség mellett az elsőfokú ítélet továbbra is megalapozatlansági hibákban szenved, a megállapított tényállás hiányos, illetve részben ebből adódóan az elsőfokú bíróság hibás ténybeli következtetéseket is levont. Ezeket a másodfokú bíróságnak ki kell küszöbölnie az átiratban kifejtettek szerint. Hangsúlyozta, hogy azok a tények, amelyekkel az ügyészség kiegészítené a tényállást, olyan bizonyítékokon alapulnak, amelyek hitelességét, törvényességét az elsőfokú bíróság elfogadta, nevezetesen a leghallgatási jegyzőkönyvek, azoknak a tisztított, szó szerinti leiratai alapján.

[66] Érvelése szerint az eljárási törvény alapján, amennyiben a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságát kiküszöböli, abban a körben a rendelkezésre álló bizonyítékokat eltérően értékelheti. Ennek ott van jelentősége, hogy az ítéltáblának lehetősége nyílik a kiegészített tényállás mentén áttekinteni az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokat, és abból akár eltérő következtetést is levonni a vádlottak bűnösségére és a történetek megítélésére is, melynek alapján a II. r. vádlott bűnössége megállapítható: a kiegészítéssel megalapozottá tett tényállásból okszerűen adódik a tudati tényre vonatkozó következtetés, hogy a II. r. vádlott tisztában volt azzal a magatartással, amit az I. r. vádlott tanúl sértettel szemben tanúsított, és ebben neki segítséget nyújtott.

[67] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítését, a megfelelő ténybeli következtetések levonását, a II. r. vádlott bűnösségének megállapítását, vele szemben büntetés kiszabását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[68] Az I. r. vádlott védője védőbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolását, valamint annak kiegészítését változatlan formában fenntartotta. Továbbra is elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta a kifejtett, az I. r. és az V. r. vádlott érdekellentétéből eredő abszolút eljárási szabálysértésre vonatkozó érvelése alapján. Másodsorban a tanúl tanú távollétében felvett bizonyításból eredő eljárási szabálysértés okán

tett indítványt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Harmadsorban a fellebbezésében kifejtett érvek mentén a befolyással üzérkedés büntetnének (2) bekezdés a) és b) pontjában írt minősítő körülményeinek mellőzését, illetve az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés jelentős enyhítésére, vagy akár a szabadságvesztés felfüggesztésére tett indítványt azzal, hogy a pénzbüntetés kiszabása sem indokolt, figyelemmel a vádlott jelenlegi anyagi helyzetére.

[69] A II. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, álláspontja szerint a tényállás és az abból levont következtetés is helyes, az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy védencét felmentette a vád alól. Hozzáfűzte, a fellebbviteli főügyészség által kért kiegészítések nem kerültek bizonyításra, azok az elsőfokú eljárásban is csak bizonyítatlan feltételezések maradtak.

[70] A IV. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában kifejtett érvek mentén a IV. r. vádlottal szemben elrendelt lehallgatási anyag kirekesztését indítványozta, miután álláspontja szerint az engedélyezését elrendelő bírósági végzés sérti a Be. rendelkezéseit. Fenntartotta a tényállás megalapozatlansága kapcsán kifejtett érvelését is, álláspontja szerint egyetlen bizonyíték sincs arra vonatkozóan, hogy a IV. r. vádlott tudta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott jogtalan anyagi előnyért, pénzért, önmagát hivatalos személynek feltüntetve ígért segítséget tanúlnak a büntetőügy kedvező befolyásolása érdekében, mint ahogy a bűnsegédi minősége sincs bizonyítva. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a megállapított tényállást az iratok alapján változtassa meg és Terhelt4 IV. r. vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól.

[71] Az V. r. vádlott védője egyetértett az I. r. vádlott védőjének indítványával az érdekellentét kapcsán, és indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és helyes ténybeli következtetést követően védenccé felmentését kérte az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiánya okán, hivatkozva arra, hogy az I. r. vádlott az eljárás során mindvégig úgy nyilatkozott, hogy a családját nem avatta be, semmiről nem tudtak, míg harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[72] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy egyedüli családfenntartó, eltartja az élettársát, a közös négyéves gyermeküket és a 11 éves lányát. Az eljárás során mind testileg, mind pszichésen megtört, számos egészségügyi problémája van. Tudja, hogy hatalmasat hibázott, és nagyon megbánta, el volt keseredve a családja és a céges tartozás miatt, azonban az elsőfokon kiszabott büntetést eltúlzottnak tartja, a szabadságvesztés csökkenését és a végrehajtás felfüggesztését kérte.

[73] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy ő mindvégig ügyvédi minőségében volt, jelen és az ügyvédi tevékenységről szóló törvény szerint járt el. Bűncselekményt nem követett el, és az elsőfokú ítéletet kérte helybenhagyni azzal, hogy ügyvédként járt el.

[74] Az V. r. vádlott az utolsó szó jogán ártatlannak vallotta magát. Kifejtette, neki arról volt tudomása, hogy a fiának kölcsönre volt szüksége, amit vissza kell adni. Előadta továbbá, hogy eddig sem volt jó az egészsége, de ezen ügy miatt még tovább romlott, nyugtatókon él.

[75] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján, a (9) bekezdésre is figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül - miután bizonyítás felvétele vált szükségessé - a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerint megtartott tárgyaláson. Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a

büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[76] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[77] Az I. r. és az V. r. vádlottak védői a fellebbezésük indoklásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tettek indítványt, arra hivatkozással, hogy az eljárás bizonyos szakaszában az I. r. és az V. r. vádlottat ugyanaz a védő képviselte, holott a két vádlott közt érdekellentét állt fenn. Így az eljárást az elsőfokú bíróság kizárt védő részvételével folytatta le, vagyis olyan személy távollétében, akinek a jelenléte az eljárásban kötelező lett volna, amely a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti abszolút eljárási szabálysértés.

[78] Az ítéltábla a védők érvelésével nem értett egyet. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az V. r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást, míg a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a fia kölcsönt akart felvenni, de ennek részleteiről nem volt tudomása. Az I. r. vádlott az eljárás során többféle vallomást tett, de ezek a vallomások abban következetesek voltak, hogy az édesanyjának nem volt tudomása az ügyről, annyit tudott csupán, hogy kölcsönt szeretne felvenni, illetve szívességet tesz tanúinak.

[79] Itt szükséges rögzíteni azt is, hogy az elsőfokú bíróság az V. r. vádlott bűnösségére elsősorban a lehallgatási anyag alapján vont következtetést ([249] bekezdés).

[80] A Kúria Bpkf.I.1428/2024/3. szám alatti határozatában egyértelművé tette, hogy a terhelti érdekek ellentétét csak érdemi vallomáseltérés, a védekezések irányának lényegi, az eljárás kimenetelét érdemben befolyásoló eltérése alapozhatja meg. Ha az érintett terhelték vallomásában ilyen jellegű érdekellentét nem jelenik meg, akkor nem kizárt, hogy védelmüket ugyanaz a védő lássa el. Így érdekellentét megállapítására az I. r. és az V. r. vádlott között az ítéltábla nem látott alapot, az V. r. vádlott a fentiek szerint a nyomozás során nem tett vallomást, a tárgyaláson pedig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, míg az I. r. vádlott nyilatkozatai irányukat tekintve az V. r. vádlottat mentő vallomásokként értékelhetők. Ekként az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nem valósult meg azáltal, hogy az eljárás lényeges szakaszában I. és V. r. vádlottat ugyanaz a védő képviselte.

[81] A fentiekén kívül az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a vádbeli cselekmények kapcsán törvényesen, a szükséges részletességgel és alapossággal folytatta le a bizonyítási eljárást; kihallgatta a vádlottakat, tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 tanúkat, ismertette a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása során keletkezett közleményeket, az ügyben keletkezett hangfelvételek kapcsán szakértői véleményt szerzett be, továbbá a tárgyalás anyagává tette az egyéb okirati bizonyítékokat is. Ekként a törvényszék valamennyi bizonyítékot a bizonyításba beemelt, a vádlottak és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhatték, védekezésüket, indítványaikat előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védők szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[82] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, részletesen elemezte és azonos szempontok

szerint értékelte azokat. A levont következtetései, ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal, amellett, hogy az elsőfokú bíróság részletes és alapos indokát adta annak is, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel. A bizonyítékok mérlegelése és a tényállás megállapítása során a bíróságnak a vádlotti vallomásokot kellett összevetnie az egyéb bizonyítékokkal, elsősorban a tanúk vallomásaival, valamint a telefon lehallgatások során rögzített közleményekkel és az ügyben keletkezett hangfelvételekkel; ezt a bizonyítékértékelő, elemző tevékenységet az elsőfokú bíróság megfelelően elvégezte, az általa megállapított tényállás döntő részében megalapozott.

[83] Ami a részbeni megalapozatlanságot illeti, az abból fakad, hogy a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel részben felderítetlen. Ennek oka, hogy Terhelt I. r. vádlott az eljárás során többfajta vallomást tett már a nyomozás során is, majd a tárgyalás kezdetekor nem tett vallomást, aztán a tárgyalás végső szakaszában tett újabb vallomásában a korábban általa elmondottakat megváltoztatta, és azt vallotta, hogy a II. r. vádlott semmiről nem tudott.

[84] Ehhez képest a közte és a II. r., illetve tanúl közt elhangzott beszélgetésekre a vallomás módosítás után nem nyilatkoztatta meg az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat, azaz az ezt az új bizonyítékot nem vetette össze a már meglévő bizonyítékokkal.

[85] Miután az elsőfokú bíróság a II. r. vádlottat felmentette, a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján az ítélet részbeni megalapozatlanságát - ügyészség által indítványozott - bizonyítás felvételével a másodfokú bíróság köteles orvosolni. Ennek a kötelezettségnek próbált az ítéltábla eleget tenni akkor, amikor az I. r. vádlottat bizonyítás keretében újra ki kívánta hallgatni, és nyilatkoztatni a rögzített beszélgetésekben elhangzottakra. Terhelt I. r. vádlott azonban a másodfokú tárgyaláson nem tett vallomást, így ez a bizonyítás eredményre nem vezetett.

[86] A fellebbviteli főügyészség sérelmezte azt is, hogy a törvényszéknek az I. r. vádlott vallomásaihoz kapcsolódó mérlegelő tevékenységének indokolása is ellentmondásos az ítéletben. Ezzel szemben az állapítható meg, hogy ez az ellentmondás az indokolásban nem észlelhető, hiszen az elsőfokú bíróság a [130]-[132] bekezdésekben számot adott arról, hogy az I. r. vádlott vallomásai közül melyik vallomását mennyiben fogadta el és miért.

[87] Végül a részbeni megalapozatlanság körében a fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete hiányos, mely hiányosság az iratok tartalma alapján történő kiegészítéssel kiküszöbölhető.

[88] A hiányosság orvoslására indítványozta, hogy az ítéltábla a II. r. vádlott és tanúl Név1 étteremben folytatott, valamint a 2021. július 6. napján a II. r. vádlott településli ingatlanában hármójuk között elhangzott beszélgetésből bizonyos kijelentésekkel, szavakkal, félmondatokkal egészítse ki a tényállást, majd ezek eltérő értékelésével eltérő tényállást állapítson meg. A tényállás kiegészítését a másodfokú bíróság maga is szükségesnek látta, de nemcsak a fellebbviteli főügyészség által indítványozott szövegrészekkel, hanem azok lényegi szöveggörnyezetével is. Megvizsgálva ugyanis az adott beszélgetés hanganyagát, az ügyész által kiragadott szavak, félmondatok a beszélgetésekből, önmagukban értékelhetők úgy is, hogy azok a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozzák, de az adott szöveggörnyezetben elhangozva és a további bizonyítékokkal is egybevetve, nem vonható le az a ténybeli következtetés, hogy a II. r. vádlott tudott arról, hogy az I. r. vádlott vesztegetési pénzt kért tanúlól.

[89] Mindezek megállapításához olyan tény elfogadására lenne szükség, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, vagy abból nem helyes következtetést vont le. Az ítéltábla azonban a lehallgatási anyagban ilyen tartalmú kijelentéseket, egyértelmű közléseket nem

talált, ilyen ténybeli alap hiányában pedig a fellebbviteli főügyésztség indítványában szereplő tényállás kiegészítéssel a másodfokú bíróság nem tenne mást, mint pusztán felülértékelné az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékokat, amely a másodfokú eljárásban ily módon tilalmazott.

[90] Itt kell beszélni a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása során rögzített hanganyag beszerzésének, felhasználhatóságának a törvényességéről is. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozóan szabatosan, pontosan bemutatta a jogszabályi hátteret, vizsgálta a felhasználhatóság feltételeinek meglétét is az adott ügyben. Részletesen megindokolta, hogy az eljárás során a törvényi feltételek miként teljesültek, így a lehallgatások anyaga a bizonyítás során felhasználhatóak; az ítéltábla a törvényszék ezzel kapcsolatos érvelésével minden szempontból egyetértett.

[91] Ennek kapcsán nem osztotta az ítéltábla Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének érvelését, miszerint a Budai Központi Kerületi Bíróság 13.Bny.2672/2021/3. számú végzése törvénysértő. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan a Budai Központi Kerületi Bíróság 13.Bny.2672/2021/3. szám alatt hozott végzést, ennek rendelkező részéből egyértelműen kiolvasható, hogy milyen bűncselekmény miatt folyamatban lévő ügyben, kinek a telefonjára mettől meddig terjedő időszakra nézve engedélyezte a nyomozási bíró a leghallgatás és az információs rendszer titkos megfigyelését. Az, hogy a végzés indokolásában véletlenül benne maradt határozatszerkesztési hiba folytán, feltehetően egy korábbi határozatból az, hogy a leplezett eszközök további alkalmazásának célja a kábítószer beszerzési, tárolási, értékesítési folyamatának tisztázása, a határozatot nem teszi felhasználhatatlanná, az indokolásból egyértelműen kitűnik, hogy a nyomozó hatóság Terhelt4val szemben milyen tényállás alapján, milyen bűncselekmény gyanúja miatt folytat eljárást, és miért szükséges a telefonjának a lehallgatása és az információs rendszer titkos megfigyelése.

[92] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezés kiegészítésében eljárási hibát vélt felfedezni abban, hogy a leplezett eszközzel rögzített hangfelvételek lejátszása során tanú tanú nem volt jelen, hozzá az érintettek kérdéseket, észrevételeket nem tudtak tenni. Rögzíteni szükséges, hogy ilyen esetekben a jelenlét kötelezettséget a tanú számára nem írja elő az eljárási törvény. Ha egyik oldalról nézzük a védői felvetést, akkor az megalapozatlansági problémát vethet fel, amelyet a törvény szerint elsődlegesen a másodfokú bíróságnak kellene orvosolnia, ilyen megalapozatlanságot, amely a védői felvetésből fakadt volna, az ítéltábla azonban nem észlelt, így nem rendelt el bizonyítást e körben, illetve nem is helyezte hatályon kívül a védelmi indítványnak megfelelően az elsőfokú ítéletet. Másik oldalról az I. r. vádlott védőjének felvetése bizonyítási indítványként értékelhető, a bizonyítási indítványok előterjesztésére azonban a Be. 505. §, illetve 506. § (4) bekezdése az előkészítő ülésre vonatkozóan, illetve a Be. 520. § (2) bekezdése a tárgyalást illetően fogalmaz meg szabályokat, miszerint az a tudomásszerzéstől számított 15 napon belül terjeszthető elő. Ilyen előterjesztést, indítványt azonban az ítéltábla az iratokban nem talált. További lehetőség még a Be. 584. § (5) bekezdése szerint, hogy a védelem a fellebbezésben hivatkozik új bizonyítékokra, de ezt is csak abban az esetben teheti meg, ha valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. Ez a feltétel sem áll fenn, így az I. r. vádlott védőjének felvetése nem foghatott helyt.

[93] Az elsőfokú bíróság az I., IV. és V. r. vádlottak esetében a vonatkozásukban felmerült bizonyítékokat az ítéletben pontosan rögzítette, indokolásában bemutatta azt a logikai tevékenységet, amelynek révén az adott tényállást esetükben megállapította. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okkal építette az ítéleti tényállást az I. r. vádlott tárgyaláson tett utolsó vallomására, valamint tanú1, tanú2, tanú3 és tanú4 tanúk vallomásra,

továbbá a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása során keletkezett közleményekre és az ügyben keletkezett hangfelvételekre, valamint egyéb okirati bizonyítékokra, olyan zárt kört alkotnak ugyanis ezek a bizonyítékok, amelyek megbontása nem lehetséges. Ekként ezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.

[94] Ugyanakkor az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint kiegészíti, illetve helyesbíti:

a [22] bekezdés első mondatát követően rögzíti azt is, hogy tanúl és a II. r. vádlott beszélgetése során többek között az hangzott el, hogy

Terhelt2 neve: Na most! Ahogy itt hogy én ki vagyok, gyakorlatilag, hát én a Terhelt2 neve vagyok, ugye! Ezer éve, ezer éve jogászodom. Az utóbbi huszon valamennyit azt büntetőzők. Tegnap egy ilyen nagyon komoly emberölési dologban nagyon jó eredményt értünk el. Ez a ... tudod ahol meg ragasztószalagozták szegényt (a teraszon)...Na mindegy, A lé, a lényeg a dolognak, hogy én így csöppentem az egészbe.

tanúl: Most milyen ügyekben van?

Terhelt2 neve: Na most ebbe vagyok, kábítószeresekbe, egy elég komolyba. Most nem tudom.

Terhelt2 neve: Én nagyon sajnálom...Elmondom ,hogy én hogy csöppentem bele csak, hogy tisztázzuk.

tanúl: Jó.

Terhelt2 neve: Hétfőn felhívott a Keresztnev1. A Keresztnev1t én nagyon régóta ismerem.

tanúl: A Terhelt1!

Terhelt2 neve: A Terhelt1. Hát az gyakorlatilag németül a Terhelt1, én mondtam is neki az szomorút jelent. Ugye? Azt jelenti? Na és a lényeg... hogy felhívott és hétfőn és mondja, hogy hallottad? Mondom mit? Hát a szegény művész urat! És kezdte mondani itt a dolgokat. Utána azt mondja, hogy találkozzunk, meg minden, de ugye hát én akkor tárgyaláson voltam és nem tudtam és tegnap felhívott a tárgyalás után, hogy hallotta, hogy mi történt ebben az emberöléses ügyben és gratulált és mondja, hogy...

Terhelt2 neve: Na és a Keresztnev1 azt mondta nekem, hogy azért találkozzunk, hogy a jogász ... hátttereket úgy nem ismerem. Ezt sem tudom, hogy a Keresztnev1l1al ti mit beszéltek, na azt mondja, hogy, hogy annyit mond, hogy ő mindent intéz. Nem tudom mit beszéltek egyébként.

tanúl: Igen, igen, igen, igen.

Terhelt2 neve: És a lényege a dolognak, hogy nyugodt lehetsz afelől, hogy, hogy felfüggesztett lesz a dologból.

tanúl: De a Keresztnev1t te ismered?

Terhelt2 neve: Hogyne nagyon jól!

tanúl: Komoly.

Terhelt2 neve: Ő egy. Elmondom. Volt egy bányája. Volt egy kis bányája az Név4 bányája mellett, egy kis bányája. Csak elvitte a felesége a két milliárd forintot bányástól, mindenestől

a válásnál. Igen, igen. De megint talpra állt a Keresztnév1, egy nagyon szimpatikus gyerek egyébként.

tanú1: Na de várjál, várjál, oké! Rendben van! Ő ugye benyújtotta a baráti jobbot. Az ... az aranyos, szimpatikus, csak hogy láttam egy papírt, láttam fönt volt az interneten azt, hogy rendőrt megvesztegetett és a rendőr kapott 5 évet.

Terhelt2 neve: Én ezt nem láttam.

tanú1: Hogy azt a.

Terhelt2 neve: Nem, nem! Én így nem néztem utána ennek.

tanú1: Na ő azt mondja. hogy mindig intéz ügyeket, tehát ő egy komoly Van tehetsége?

Terhelt2 neve: Van tehetsége, az

tanú1: Érdemes beszélni róla.

Terhelt2 neve: Persze! Nagyon helyes!

tanú1: Ne haragudj!

Terhelt2 neve: Ha megnézed. Dehogyan ne vicclej.

Terhelt2 neve: Én meg, de azért azt kell mondjam biztos észrevetted, hogy itt vagyunk lassúak. Itteni a, tehát sokkal. Amit akarok mondani, hogy itt látod, hogy én hajós kapitány vagyok.

tanú1: Te vagy a hajóskapitány?

Terhelt2 neve: Én. Igen én. Nem, nem!

És a Keresztnév1 csak hogy tudjad, hogy ki.

A Keresztnév1, ugye én felajánlottam a szolgálataimat.

Igen, ez nehéz dió, de a lényege a dolognak, hogy én úgy kerültem volna be, hogy hogyha az ukránok nem szórakoznak továbbra is. Én a külügytől kaptam volna meghatalmazást. Na a lényeg a lényeg. hogy zajlottak az események. A végén mondta a Keresztnév1, hogy minden el van intézve és majd az ősz hajú fogja aláírni a meghatalmazást. Mondom milyen ősz hajú? Aki szeret vadászni.

tanú1: Az ki?

Terhelt2 neve: Hát a izé a miniszterelnök helyettes. Ő írja alá. Hát tudod a Párt neve2-nek a vezetője ez a Név5 vagy hogy hívják?

tanú1: Név5?

Terhelt2 neve: Igen Név5. Igen. Ő írta volna az én meg. Tehát vannak kapcsolatai! Komoly kapcsolatai vannak.

Nem elmondom, elmondom miért! Azért, mert az ukránokkal a külügyminiszter, Név6ék kötöttek egy megállapodást, hogy ha ezt és ezt abbahagyják a magyarok fosztogatását, akkor segítenek ebbe az ügybe. Így kerültem be, mert énnekem megvolt a teóriám, hogy ha nem a HSZ-en belül, a Hajózási Szabályokon belül dől a dolog el, azon belül, akkor a kapitánynak vége van, de én ki tudtam volna vinni a kereteken kívül. Hogy mi alakul ki sok tíz év alatt a hajóskapitányok között ilyen szituációban, tudod és tanukat is tudtam volna hozni. Szóval ez egy ilyen. Na mindegy.

tanú1: Tanácsot adsz?

Terhelt2 neve: Nem! Én, én, én megmondom őszintén, hogy tanácsot nem adok.

tanú1: Jó, jó, világos, világos!

Terhelt2 neve: Az embernek legyen egy tartása.

Tehát van kapcsolata, van kapcsolata, az biztos.

Terhelt2 neve: Ő azt mondta, hogy hogy majdnem úgy mondta, hogy már le van az egész dolog. Én úgy gondolom, megmondom, hogy hogy! Az ügyészség oldalról. Az ügyészség oldalról, mert ugye az ügyészség bármikor módosíthat egyébként. Bizonyos nyomozási körben, bármire utólagosan hivatkozni, úgyhogy.

tanúl: Az egész vagy nem tudok.

Terhelt2 neve: Itt még még azt sem vonom kétségbe, nagyon sokat gondolkoztam, de ilyet nem teszek föl neki.

tanúl: Világos.

Terhelt2 neve: Én szerintem, én szerintem úgy el kezdtem gondolkozni, mert tegnap beszéltünk telón... ne hülyéskedj... Te nem tudod, hogy én milyen nagy ember vagyok, mondja így a Keresztnév1. Na most nagy ember csak úgy tud lenni az ember, aki a ... politikába van, vagy rejtetten és lehet, hogy ő és lehet hogy ő, lehet hogy ő az izében van. Tudod az elhárításban de aktív, abszolút a...

tanúl: Tudom.

Terhelt2 neve: Igen és én úgy gondolom, hogy a Párt néves kapcsolatain keresztül az ügyészség, az ügyészség teljesen érted? És én úgy gondolom, mert, hogy ha, ha, amit az ügyész.

tanúl: Belefáradtak.

Terhelt2 neve: Hát igen. Sejtettek! Úgyhogy annyit, nekem annyit mondott, hogy

Nekem azt mondta, hogy ha beszél. Na most én valószínű, hogy úgy kerültem a képbe. Én nem tudom, hogy hogy kerültem hogy nekem kellene ugye, mint jogászként ezt a feladatot ellátni, ami, ami, aminek az eredménye már világos. De én erről nem tudok.

tanúl: Persze, persze.

Terhelt2 neve: Hát én nekem úgy kell dolgoznom, kellene adott esetben, mint hogy ha utolsó leheletig kategória lenne.

tanúl: Hány... mi hiányzott hogy nyilván... ért is valamit. Én a zenémet adom, te a tudásodat, mindenki ad valamit!

Terhelt2 neve: Ja, ja világos! De megmondom őszintén, hogy én, én nem láttam az ügyet a részleteiben, nyilvánvaló! Én körülbelül csak régebben hallottam az izét.

Terhelt2 neve: Igen, igen. Annyit akarok mondani, szóval tudod. Érdekes dolog ez a jog, meg főleg az az úgynevezett enyhítő körülmények. Tehát én azért a Keresztnév1 mondom, a Keresztnév1ről én nem tudok semmit, de én benne vagyok még a művészetet én nagyon tisztелеm, mert egy olyan ember, aki sok örömet szerzett sok embernek, ez tagadhatatlan. Csak az olyan ember, hogy úgy mondjam enyhítő körülményekben sokkal többet érdemel. Tehát én, a Keresztnév1 ugyanezt mondta és múlt héten felháborodottan hívott, hogy hallottad-e? Mondom nem. Na így kezdődött a mi kapcsolatunk.

tanúl: Most hétfőn! Nem mert ő engem megkeresett pénteken, és ajánlott téged. Puska. Mondom Terhelt2 neve. Ennyit róla, ő egy nagyon aranyos srác.

tanúl: A véleményed szerint akkor bizalommal fordulhatok hozzá?

Terhelt2 neve: Én szerintem bizalommal!

tanúl: Nektek voltak közös ügyeitek?

Terhelt2 neve: Hogyne.. én dolgoztam neki.

tanúl: Aha!

Terhelt2 neve: Dolgoztam. Nem volt simlis! Ő az érdekes dolog volt.

tanúl: Mit tud segíteni?

Terhelt2 neve: Ebbe azt, hogy azt fixre lehet venni!

tanúl: Mert nyilván nekem nem mondanád... mert te, mert te

Terhelt2 neve: Nem mondom!

Terhelt2 neve: Így van! Azt mondja, azt mondja nekem, hogy nyugodtan sejtessd azt mondja, hogy ez tuti, amit mondok.

tanúl: Jó! Mit küldjek át? Milyen anyagot?

Terhelt2 neve: Hát a vád.. vádirat.

tanúl: A tényállást.

Terhelt2 neve: Az kell mindenképp!

tanúl: És egy összefoglalás?

Terhelt2 neve: Na most, hát az igen, és az a helyzet, hogy ítélet még nincs írásban.

tanúl: Jó? Kérnék ám tőled email címet!

Terhelt2 neve: Jó! Jó... oké!

a [22] bekezdés egyéb megállapításait érintetlenül hagyja.

a [33] bekezdés első mondatát követően rögzíti azt is, hogy az I. r. vádlott, tanúl és a II. r. vádlott beszélgetése során többek között az hangzott el, hogy

Terhelt1: Hát vagy egyet tisztázni! Csak azért. Én nagyon korrekt ember vagyok. És őö. Én nekem őö. Hogy értsed! Tehát amit én mondok az úgy van! Én nem vagyok kétszínű, nem vagyok. Tőlem nem kell féljél. Mert én amit mondok az úgy van. Csak ezt azért szerettem volna mondani neked. Elmondtam az ügyvéd úrnak is, hogy majd lesz egy négy szemközi beszélgetés.

tanúl: Kezdhethetjük.

Azzal kéne kezdeni.

Terhelt1: És őö kimegyünk addig az udvarra. Én tőlem úgy gondolom, hogy én én úgy gondolom őö őö Keresztnevé³ hogy én amit mondok, az mindig is úgy volt meg úgy is lesz.

Terhelt2 neve: Az így lesz!

Terhelt1: És engem úgy gondolom.

Aki nem tisztel, az még azért mert irigy! De én meg pont leszárom! Egy pár percet beszélünk!

Terhelt2 neve: Menjetek. Nem. Maradjatok, én kimegyek!

Terhelt1: Hát be kell jelented, hogy újvé, új ügyvéded lesz! Ennyi!

tanúl: És akkor?

Terhelt1: És elmarad!

tanúl: Hú bazdmeg hát akkor be fog rágni az ügyvédem, mert

Terhelt1: Nem fog rád berágni az ügyvéd.

tanúl: Nem az ügyvéd, a be fog rágni a bíró, a bíró meg vagy az ügyész.

Terhelt1: Nem fog senki berágni rád.

tanúl: De.

Terhelt1: Figyelj Keresztnév2, én tettem lépéseket.

tanúl: Na ezt akartam kérdezni!

Terhelt1: A szavad nélkül!

tanúl: Ha várjál, hát én most jelentkeztem! Én nekem át kellett ezt gondolnom!

Terhelt1: Jó gondold át! Én, én

tanúl: Nem, nem, nem, nem. Én azért jöttem ide!

Igen, azért jöttem ide, hogy ezt megbeszéljük.

Terhelt1: Én leírok neked valamit. Leírtam, és ezt olvasd végig! Nekem erre kell válaszolj! És azért írtam csak odáig!

tanúl: Hát egy hét! Öő körülbelül jövő, egy hét múlva, az első részét oda tudom, egy százast.

Terhelt1: Jó nekem ez a lényeg, hogy öő.

tanúl: Tehát pénzt mikor kapom?

Terhelt1: Mindegy!

tanúl: Nem látom a másodikat, ne haragudj most.

Terhelt1: Biztos.

tanúl: Mi van odaírva?

Terhelt1: Felfüggesztett kapsz! Tehát másodfokon és nem fog fellebbezni az ügyész. Elfogadja az ítéletet!

tanúl: Te most így ne haragudj, ne haragudj! Most itt figyelj te elmondtad, te

Terhelt1: Figyelj! Én a Név7rel vagyok kapcsolatban. Értjük?

tanúl: A.

Terhelt1: Legfelsőbb.

tanúl: Ügyészség vezetője!

Terhelt1: Igen. Akkor szerintem mindent elmondtam. Mert a Keresztnév4 miért kapott ennyit? De én nem is

Terhelt1: Jó! Akkor az ügyvédem megírja a papírt. Én megcsinálom ezt, tehát itt

tanúl: De ki? Neked a közvetlen embered az izé?

Terhelt1: Igen.

tanúl: Biztos? Ja, oké. Figyelj az a csávó, akit felhívtunk.

Terhelt1: De Keresztnév2!

tanúl: Erre még

Terhelt1: Ja várjál, de ha odaadod a százast és utána nem adod oda, én nem kereslek többet! Hát azért mondom, mert barátod, barátként kezellek. Ez egy olyan dolog.

tanúl: Figyelj!

Terhelt1: Mind a ketten ezért tíz-tíz évet kapunk. Na ezt azért elmondtam, ugye? Én tízet.

tanúl: Na de én ettől félek, érted?

Terhelt1: Ja, de én tudom a dolgomat. Ezt senki nem tud róla. Ő sem tud róla. Amikor az ügyvéd átnézte a papírokat, bíróság. Ő szeretnék egy ügyvéd cserét!

Terhelt2 neve: Kint nagyon jó idő van!

tanú1: Figyelj, ügyvéd úr, mi újság van? Hát mit szoltál a foci ... ? Épp akkor találkoztunk.

Terhelt1: Még egyet csak el akarok mondani, ő egy nagyon jó ügyvéd! És ő egy szellem!

tanú1: Mi egy nagyon jót beszélgettünk.

Terhelt2 neve: Én rámenős vagyok az, az a bajom.

Terhelt1: Ő mindent megold!

tanú1: Mert?

Terhelt2 neve: Figyelj! Én már az a helyzet, tudod, hogy öö öö, hogy én már igazából Mert én nem, persze nyilván, hogy az ember azért pénzből él, de nekem én már megélnék enélkül. Én presztízsből dolgozom.

Terhelt1: Na! Ez a lényeg!

Terhelt2 neve: Tehát én, én 30 évet teniszezek, így már idősebben kezdtem el.

Terhelt2 neve: Én 1-5-nél sem adom föl! Tehát amikor az ellenfél

Terhelt1: Itt nem az az az a lényeg. Itt már nem a pénz a lényeg.

Terhelt2 neve: Nekem most például most például pénteken lesz egy hát, 12 éven aluli szexuál. tehát szexuális izé, 14 év kinéz a csávónak. Már két napja dolgozom rajta, mert nem fogom hagyni. Mert találtam hézagokat, meg olyan dolgokat, ami nem bizonyított.

tanú1: Há de várjál! Hiába találsz te hézagot. Ha az ügy, a bíró fejében más van. Vagy azért.

Terhelt2 neve: Ebben teljesen igazad van!

tanú1: Ne haragudj, hogy.

Terhelt2 neve: Teljesen, teljesen jól mondod! Hát itt van például ez az emberöléses ügy.

tanú1: Igen.

tanú1: És akkor mi a, mi a táncrend? Bocsáss meg! Bocsáss meg! Ne, ne haragudjatok.

Terhelt1: Holnap van védőbeszédje. Holnap szeretné, hogyha. Mit mondjon? Hogy új ügyvédet kell!

Terhelt2 neve: De mi az, hogy védőbeszéde?

tanú1: Hát holnap mondják el a

Terhelt2 neve: Holnap tárgyalás lesz? Mi lesz, előkészítő ülés? Az már volt?

tanú1: Nem nálunk nem volt! Nincs előkészítő ülés!

Terhelt2 neve: Nem volt?

tanú1: Nálunk nem! Holnap, holnap védőbeszéd van!

Terhelt1: Hát ne legyen védőbeszéd holnap neki. Ügyvédcseré van.

Terhelt2 neve: Holnap már, már gyakorl.. perbeszéd van?

tanú1: Perbeszéd. Ezt akartam

Terhelt1: Holnapot le kell mondjad!

tanú1: Aha! Aha!

Terhelt1: Védőcserére.

Terhelt2 neve: Tehát betegséget kéne.

tanú1: Betegség?

Terhelt2 neve: Aha!

tanúl: Hogyha a perbeszédnek, az egy egységes dolog?

Terhelt1: Dehogyan!

tanúl: Tehát a ne, ne. Várjál. Úgy kérdezem, hogy ha mondjuk I., II., III., IV. r., tehát minden...

Terhelt1: Nem fog nélküle hozni ítéletet.

Terhelt2 neve: Ki az I.r.?

tanúl: Én.

Terhelt1: De nem tud. Az ügyé ügyé.

Terhelt2 neve: Te. Jó. De csak mondom!

tanúl: A II.r. a feleségem.

Terhelt2 neve: Igen, igen.

tanúl: Ott egy volt ügyész van a Név8, tehát az aki a reptérnél is volt. Az egy nagyon szögletes. Az ilyen ügyész.

Terhelt2 neve: Aha.

tanúl: Ügyész, ügyész gondolkodású ember. És a III.r-nél hát a Név9nek kéne betegség nem? Vagy hogy hogy? Vagy ki? Vagy bárkinek a betegsége van akkor a perbeszédek

Terhelt2 neve: Hát tulajdonképpen, tulajdonképpen a vádlott.

Terhelt1: Nem, nem, nem, ne, ne bocsánat nem az ügyvédnek kell neki

Terhelt2 neve: Azt mondom.

Terhelt1: Vagy a feleségének.

Terhelt2 neve: Azt mondom.

Terhelt1: Inkább a Keresztnév2nak.

Terhelt2 neve: Azt mondom, hogy így van. Azt mondom, hogy a vádlottnak kell.

Terhelt1: Az ügyész, az ügyvéd attól még elmondhatja a perbeszédet.

Terhelt2 neve: Azért, mert hogyha perbeszéd én nem láttam a...

tanúl: Igen?

Terhelt2 neve: Én nem láttam vádiratot sem, semmit nem tudok, egy iratot se láttam. De az biztos, hogyha a vádlott akadályoztatva van...

tanúl: Kemény? Tényleg.

Terhelt2 neve: Egy ügynél az biztos, hogy új időpontot tűznek ki. És hát ugye most jön az ítélezési szünet.

Terhelt1: Mikor lesz a legelső? Októberben.

Terhelt2 neve: Ja azt mondom!

Terhelt1: És ami addig... februárig el tudjuk ugye? Hallottad, hogy mit mondtam?

tanúl: Igen.

Terhelt2 neve: Hát persze, Hát igen! Hát az a lényeg.

tanúl: Hát neked fel kell készülni!

Terhelt2 neve: Épp erről van szó.

Terhelt1: Ez oda se nézek, kettő-három évig el lesz húzva, ugye? Mi? Ebbe ugye?

tanú1 Igen csak azért nekem annyira azért nem jó.

Terhelt1: Nem! Nem azt mondtam!

tanú1: Tudom én csak én mondom neked, hogy az az az folyamatosan a bűnösség látszatát tehát a bazmeg ez engem

Terhelt1: Akkor elmondok valamit, föl kell építeni, van ő. Új ügyész, fognak kirendelni hozzád, azt te még nem tudod. Új ügyvéd, új ügyész lesz. Nem ő lesz, aki van.

tanú1: Nem ez a Név10?

Terhelt1: Nem!

tanú1: Ez tutti? Ez mennyire biztos?

Terhelt1: Ezer százalék.

tanú1: De elsőfokon, mert tehát az elsőfokú eljárásban?

Terhelt1: ÖÖÖ le fognak cserélni mindenkit! Majd én, én megbeszélem vele, az ügyvéd úrral, hogy jó?

tanú1: Ügyvéd úr, akkor amíg mi, ami foglald össze, hogy mi vonatkozik órá.

Terhelt1: Neked az vonatkozik rá, hogy jövőhét szerdán jönnénk ide hozzá.

tanú1: 14 órakor.

Terhelt1: 14 órakor. Kéne írni. Én nekem itt van az összes papírom, de az adataim megvannak, mert már vettünk nálad egy ingaltant.

Terhelt2 neve: Keresztnév1! Figyelj ide! Azt hagy mondjak valamit! Figyelj! Te én komolyan mondom, hogy az ilyen ember, aki ennyire szembenéz bazmeg, ott nem lehet kétely.

Terhelt1: Hát most mit

Terhelt2 neve: Tényleg! Nem figyelted? Haláli! Én még soha nem láttam, hogy valamit mondott nekem és nem két...

Terhelt1: 100 milliót ad a Keresztnév2 nekem kölcsön papíron kettő évre.

Terhelt2 neve: Igen, igen.

Terhelt1: Es utána jönnénk 28-án, akkor megint ad százmillió forintot kölcsön 2 évre.

Terhelt2 neve: Aha! Jó!

Terhelt1: A Keresztnév2 itt hagyja a papírjait. Az enyimét is légy szíves itt van. Írd le. Ott van.

Terhelt2 neve: Jó!

Terhelt1: És ennyi, de ezt csak.

tanú1: Most adjam oda a papírokat?

Terhelt2 neve: Na most azt szeretném kérdezni, hogy én majd hogy jutok a periratokhoz?

tanú1: Mindenhez, a titkárnőm mindent összeszed.

Terhelt2 neve: Jó, jó!

tanú1: Tehát ha ha holnap ööö nincs, nem vagyunk ott, akkor ööö, ahogy az ítélethirdetésnél, vagy hogy

Terhelt2 neve: Be kell jelenteni, nem! Föl kell hívni, föl kell hívni a bíróságot, gyakorlatilag.

tanú1: Most? Mára?

Terhelt2 neve: Akár ma, hát ugye, nyilvánvaló.

a [33] bekezdés egyéb megállapításait érintetlenül hagyja.

A tényállás [28] bekezdéséből mellőzi „az önmagát hivatalos személynek feltüntetve” kifejezést.

[95] A tényállás alapján helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az I. r., IV. r. és V. r. vádlottak bűnösségére, míg a fenti okokból nem kifogásolható a II. r. vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentése sem.

[96] Ugyanakkor az I. r., IV. r. és V. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmény minősítése és az ahhoz fűzött jogi indokolás kisebb pontosításra szorul.

[97] Így a [256] és [257] bekezdésből mellőzi az ítéltábla, hogy az I. r. vádlott azt érzékeltette tanúlsal, hogy hivatalos személyként tudja elérni a hivatalos személy befolyásolását, illetve, hogy olyan helyzetet teremtett nyilatkozásaival, magatartásával, hogy ő is hivatalos személy. Erre vonatkozóan ugyanis a tényállás ilyen megállapítást nem tartalmaz; emiatt az I. r. vádlott esetében az ítéltábla mellőzte a Btk. 299. § (2) bekezdéséből a b) pont felhívását.

[98] Terhelt5 V. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság a jogi indokolásban egyértelműen akként foglalt állást, hogy bűnsegédje a befolyással üzérkedés büntettének. Ezt az elkövetői alakzatot azonban a rendelkező rész nem tartalmazza, így ezt a Be. 561. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel pótolni kellett.

[99] A Btk. 299. § (1) bekezdése szerint, aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más számára jogtalan előnyt kér, büntetett miatt 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés szerint a büntetés 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető azt állítja, vagy azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt veszteget.

[100] Az ítéleti tényállás [18] bekezdésében leírt magatartás teljes egészében kimeríti a befolyással üzérkedés büntettének fenti törvényi tényállási elemeit, vagyis a jogtalan kérés elhangzásával a bűncselekmény befejezetté vált.

[101] Ezt követően azonban a tényállás szerint az I. r. vádlott 2021. június 14. napján a Név11 autókereskedésben, majd 2021. július 6. napján a II. r. vádlott települési ingatlanában is találkozót szervezett meg tanúlsal. E két beszélgetés alkalmával ugyanúgy elhangzott az I. r. részéről, hogy 200 millió forint átadása fejében hivatalos személy megvesztegetésével el tudja érni tanúlsal büntető ügyének kedvezőbb elbírálását.

[102] E körben a Kúria Bhar.II.1039/2023/12. számú határozatában rámutatott, hogy ha az elkövető hivatalos személy befolyásolására hivatkozással egyetlen személytől többször kér jogtalan előnyt, a jogtalan előny többszöri kérése a folytatólágosság megállapítását eredményezheti. Ennek alapján az ítéltábla az I. r. vádlott cselekményét – miután annak a Btk. 6. § (2) bekezdésében rögzített feltételei teljesültek – folytatólágosan elkövetettnek minősítette; ebbe a folytatólágos elkövetésbe kapcsolódott be a IV. r. és V. r. vádlott, ekként lehetett az ő felelősségüket is megállapítani, mint bűnsegédletet kifejtő személyeknek, akik a cselekményt szintén folytatólágosan követték el.

[103] Ami a büntetés kiszabását illeti, az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen ismerte fel, és azokat a súlyuknak megfelelően is értékelte.

[104] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, a belső arányosság és a kellő

egyeniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[105] A törvény a fentiek szerint az I. r. és az V. r. vádlottak terhére rótt bűncselekményt 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a büntetés középértéke 5 év, míg a IV. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[106] A súlyosító körülmények nagyobb számát és súlyát tekintve az I. r. vádlott esetében a törvényszék maximálisan figyelemmel volt a mellette szóló enyhítő körülményekre is. Az így kiszabott, a középértéknek megfelelő tartamú büntetés tetтарыыos büntetés, annak enyhítésére ezért az ítéltábla nem látott lehetőséget. Ugyanilyen méltányos az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mértéke is.

[107] A IV. r. vádlott esetében is az elsőfokú bíróság esetében is valamennyi enyhítő körülményt messzemenően értékelte, amikor enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés kiszabásánál a napi tételek számát a cselekmény konkrét tárgyi súlyához igazította, míg az egy napi tétel összegét a törvényi minimumban határozta meg, így az ő büntetése is arányos, enyhítését a másodfokú bíróság indokolatlannak tartotta.

[108] Egyetértett ugyanakkor az ítéltábla azzal a védői érveléssel, hogy vele szemben az 5.000,- Ft vagyonekobbzás alkalmazására nincs törvényes lehetőség. Az irányadó tényállás szerint ezt a pénzt a IV. r. vádlott azért kapta az I. r. vádlottól, mert tanúlt a helyszíntre hívta, úgy, hogy annak okáról és az I. r. vádlott szándékairól a IV. r. vádlott akkor még nem tudott semmit. Így az ezért kapott 5.000,- Ft nem minősülhet bűncselekmény elkövetéséből származó előnynek, ennélfogva a vagyonekobbzás törvényi feltételei hiányoznak.

[109] Az V. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 8 hónap tartamú, a törvényi minimumban meghatározott 1 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés is méltányos, valamennyi javára szóló enyhítő körülmény maximálisan értékelést nyert, így az ő büntetésén sem kívánt változtatni a másodfokú bíróság. Itt utal az ítéltábla arra is, hogy az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes mentesítés lehetőségét és erről az ítéletben rendelkezzen. Az elsőfokú bíróság az ítéletben az AB határozattól eltérően ugyan külön nem indokolta, hogy miért nem látta indokoltnak az V. r. vádlott előzetes mentesítésben való részesítését, nemleges döntése azonban nem kifogásolható. A vádlott mellett olyan körülmények nem voltak feltárhatóak, melyek a Btk. 102. § (1) bekezdése szerint, az előzetes mentesítéshez támasztott követelmény, az arra való érdemesség megítélésére adtak volna alapot. A cselekmények jellege, bűnösségük foka, nem hordoz olyan külön méltányolandó és méltányolható tényezőket, elemeket, amelyek e kedvezmény megadását lehetővé tenné.

[110] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék a vádlottakat önállóan, illetve egyetemlegesen terhelő, valamint az állam terhen maradó bűnügyi költség megállapítása során számítási hibát vétett, ezért azt megfelelően helyesbítette.

[111] A törvényszék ítéletében nem megfelelően rendelkezett az I. r. vádlott esetében a szabadságvesztésbe beszámításra kerülő előzetes fogvatartás utolsó napjáról, valamint a bűnügyi felügyelet kezdő napjáról, továbbá a beszámítás során fennmaradó napok beszámításának rendjéről, ezért a beszámításról szóló rendelkezést az ítéltábla pontosította, továbbá a Btk. 92. § (4) bekezdésében írtak alapján kiegészítette azzal, hogy a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[112] A törvényszék egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek voltak.

[113] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 6. napján kihirdetett 16.B.56/2022/103. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés a) és b) pontjára tekintettel pontosította az I. r. és II. r. vádlottak fogvatartására, illetve bünyügyi felügyeletére vonatkozó adatokat, egyúttal feltüntette az I r. vádlott személyazonosító okmányában bekövetkezett változást.

[114] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védők eljárásával kapcsolatban felmerült bünyügyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és a Be. 574. § (4) bekezdése alapján az V. r. vádlottat önállóan kötelezte annak megfizetésére azzal, hogy a felmentett II. r. vádlott vonatkozásában felmerült bünyügyi költség a Be. 575. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Győr, 2026. február 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Dr. Élő András s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2024. december 6. napján kihirdetett 16.B.56/2022/103. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. február 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke